

MỘT VẤN ĐỀ THỜI SỰ

Cách đây hơn tháng, một số bạn nữ có bạn với tôi làm thế nào tìm một giải pháp cho vấn đề trẻ em VN đang ở các trại tị nạn, ở Mã lai Á, ở Thái Lan, ở Phi và ở Hồng Kông. Những trẻ này đã đi theo các thuyền hay tàu, đến được các nước láng giềng au toàn, nhưng vì chúng không có bà con quen thuộc nào ở đâu cả, hoặc chúng có bà con nhưng vì không biết địa chỉ, hoặc con quá nhỏ không biết viết biết đọc, cho nên không làm sao tìm kiếm hoặc nhờ ai tìm kiếm họ cho được. Số trẻ em này lên tới trên 3,000 em.

Liên hiệp Quốc rất ưu tú đến vấn đề này, nhưng cho đến nay chưa thấy họ đưa ra một giải pháp nào.

Cách đây không lâu hội Catholic Conference có đề nghị rằng những gia đình VN nào khá gia nên nuôi lấy một em gọi là Foster child, cho đến khi chúng nó lên 18 tuổi. Trong thời gian nuôi nấng thì Chính phủ Hoa Kỳ hợp tác với Liên hiệp Quốc sẽ cấp cho Foster parents mỗi tháng là \$ 275.00. Số kêu gọi cũng có vẻ miễn cưỡng lắm và cũng chẳng có quang cáo gì rùm beng cả. Kết quả là có một số người tự nguyện đứng ra lãnh nuôi cả chục em vì họ thấy rằng với \$ 2,750.00 mỗi tháng ^(10 em) họ có thể danh dự được bọn tiên. Hội USCC dĩ nhiên không đề nghị lên Liên hiệp Quốc được, vì Hội chỉ mong muốn được thấy những gia đình khá giả nhận lãnh Foster child để đem về nuôi nấng như con cháu của mình và tự thấy có trách nhiệm tinh thần với các em bé này. Và vì thế cho nên một số lớn những em b "mồ côi" tạm này chưa qua được đất Mỹ.

Còn như Hội USCC mong đợi những gia đình khá giả VN đứng ra nhận lãnh thì chắc là còn lâu lắm, vì người Việt mình rất dấn đở về vấn đề nuôi con nuôi. Tục lệ của VN mình rất khắc khe khiến cho việc chọn lựa rất chắc chắn. Ngoài việc tuổi tác, gái trai, cũng còn lắm tiêu chuẩn khác nữa, như là mặt mày phải coi được, v v Mà đã không thấy được mặt mũi thì khó cho họ chấp thuận nhận làm cha mẹ nuôi một đứa mà có thể tan phê, tạt nguyên, có chút lai giống, hay là tánh tình không hợp với cha mẹ.

Trong khi đó thì chính những gia đình Hoa Kỳ lại thích kiếm nuôi con nuôi, có khi họ còn đi kiếm mua với giá rất cao nữa là khác. Như vậy vấn đề là làm thế nào có một nơi có đủ tiện nghi tối thiểu để đưa một số trẻ em đó đến sinh sống tạm.

Tuy nói sống tạm nhưng địa điểm này cũng như là một viện mồ côi mà trẻ em sẽ được sống với tình thương của những bậc nuôi dưỡng, được hưởng những tiện nghi của đời sống Hoa Kỳ, và được ăn học như mọi trẻ em khác cùng một lứa tuổi.

Chúng tôi đã bàn bạc với một số bạn bè hằng lưu tâm đến vấn đề tị nạn, vấn đề xã hội, và chúng tôi có đưa ra một giải pháp, như sau:

Tìm một cứ xá rộng rãi, tiện nghi để dung nạp được chúng 200 em bé.

Địa điểm đầu tiên này sẽ chỉ nhận những em bé tuổi dưới 10, lý do là để dễ bề tổ chức, và việc tìm kiếm cha mẹ nuôi, theo kinh nghiệm của những người trong việc thí cơ về để hơn.

Địa điểm sẽ không ở trong thành phố lớn như L.A, mà sẽ đặt tại một thành phố nhỏ, cách LA chừng 20 dặm; lý do cũng là nhẹ được số bụi, tránh vấn đề ô nhiễm không khí, và những vấn đề phức tạp của những thành phố lớn.

Thành phần quản trị trực tiếp sẽ nửa Việt nửa Mỹ, và gồm những giáo sư, những chuyên viên thành thạo trong ngành này.

Thành phần điều khiển chương trình sẽ do một hiệp hội bất vụ lợi, đứng sau, để liên lạc và vận động.

Tiền thặng trợ cấp của Liên hiệp Quốc và của Chính phủ Mỹ sẽ có thể đủ để cho trung tâm đứng vững.

Duy chỉ có một vấn đề hắc búa không giải quyết được là vấn đề không làm thế nào có tiền số khởi để thuê một trung tâm mà theo tiêu chuẩn của Mỹ thì phải là một khách sạn kiểu motel, có sân cỏ vườn, có chỗ , chỗ học vv.... Chúng tôi đã đi tìm kiếm cả tháng trời, đã tìm thấy một đôi địa điểm thuận lợi và khá di muốn được, nhưng vấn đề chính cũng vẫn là vấn đề làm thế nào có được ngay \$ 500.00 cho mỗi trẻ em ngay trước khi đưa chúng nó đến, như là : may sắm giường, nệm, ra, gối, một số tối thiểu áo quần, giày dép, bàn học, chén bát, nồi niêu vv..

Ngoài ra phải ý giao kèo dài hạn với chủ Motel, trả trước ít nhất là hai tháng tiền nhà, tiền lương cho những nhân viên thường trực của trung tâm. Tóm lại làm thế nào quyền góp được \$ 300,000.00; số tiền này chỉ là mượn ngân hàng, trung tâm sẽ lần hồi trả lại cho những mạnh thường quan rộng tình thương nơi giống trên đây. Cơ trung tâm hội đây đủ tiện nghi, và có một thành phần quản trị đầy đủ khả năng và sốt sắng với công cuộc, khi đó đủ ảnh hưởng USCC để trình lên Liên hiệp Quốc để được

chấp thuận. Như vậy vấn đề vẫn còn luẩn quẩn. Chưa có tiền thì chưa có trụ sở, chưa có trụ sở thì chương trình không thực hiện được. Cho đến nay vẫn còn kẹt.

Chúng tôi có chuyên lời yêu cầu chính thức của một hội Việt kiều bất vụ lợi lên USCC để xin vay \$ 300,000.00, nhưng chưa có kết quả. Hơn nữa Hội này hoạt động cũng yếu ớt cho nên khó có hy vọng được chấp thuận vậy.

Nếu trung tâm I thành công thì sẽ tổ chức ngay trung tâm II tại một tiểu bang khác, rồi trung tâm III sẽ ra đời 6,7 tháng sau đó. Theo dự tính của chúng tôi thì mỗi trung tâm với 200 trẻ em sẽ có thể tiếp nhận ít nhất là 4,5 lần số trẻ này, nghĩa là mỗi trung tâm sẽ có thể tiếp nhận cả ngàn trẻ em trong 1 năm, và không bao lâu số 3,000 trẻ em VN tại các trại tị nạn sẽ được đưa qua Hoa Kỳ hết.

Vì thiếu tiền đầu tư sở khởi, chov^hđủ ah của chúng tôi vẫn còn dậm chân tại chỗ. Chúng tôi cầu mong sẽ có đủ án khác hấp dẫn hơn, ít tốn kém hơn, để được Liên hiệp Quốc chấp nhận, vì số phận các em bé VN tại các trại tị nạn Đ N Á thật là bi đát, và chúng ta không ai là không thổn thức khi động chạm đến những vấn đề thời sự nóng hổi này, nhưng vì bất lực chúng ta đành ngoảnh mặt làm lơ, mà trong lòng không khỏi nghe ngao đau đớn.

Nếu bạn nào có y^hkiến có thể vay được \$ 300,000.00, thì số phận 3,000 em bé VN có thể thoát khỏi cảnh chỗ ở, thiếu thốn và vô vọng hiện nay.

NGUYỄN PHÚC BỬU HẠP

-LAI CHUYỀN THẮNG TÔTÔ-

Mẹ Tô tô thấy Tô tô ngồi học, cứ lấy tay thắm nước miếng bôi lên đầu hoai, mới hỏi: Con làm gì mà kỳ vậy?

Tô tô trả lời: Dạ con học không vô!

Mẹ ngạc nhiên: Học không vô thì tại sao cứ thắm nước miếng lên đầu hoai vậy? Ai dạy mày cái kiểu gì kỳ lạ vậy?

Tô tô đáp: Dạ con nghe chị bếp nói với anh bếp hồi hôm là "không vô thì anh lấy tí nước thắm ở đầu là phải vô"